

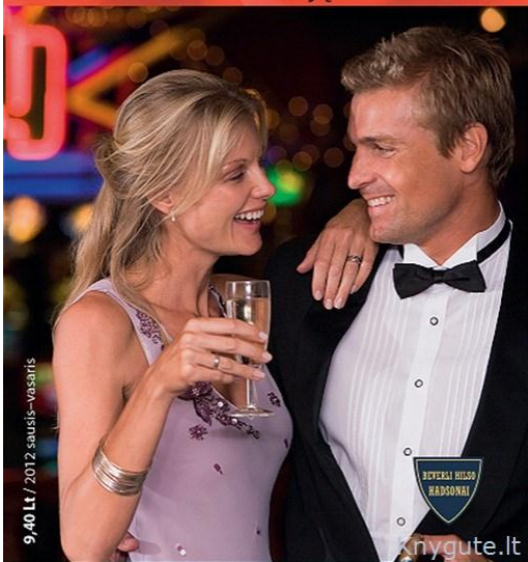
Svajonų
ROMANAI

Aistra

LEANNE BANKS

Susižadėję!

9,40 Lt / 2012 sausis-vasaris

knygute.lt

Leanne Banks

SUSIŽADĖJĘ!

Pirmasis šešialogijos
"Beverli Hilso Hadsonai"
Romanas

Versta iš Leanne Banks, Blackmailed Into A Fake Engagement, 2009

© Leanne Banks, 2009

Šis leidinys publikuojamas pagal sutartį su „Harlequin Enterprises II B.V. / s. à. r. l.“

Visos teisės į šį kūrinį saugomos, įskaitant teisę atkurti visą arba iš dalies bet kokia forma.

Visi šios knygos personažai yra išgalvoti. Bet koks panašumas į tikrus asmenis, gyvus ar mirusius, yra visiškai atsitiktinis.

© Eglė Bareikaitė, vertimas iš anglų kalbos, 2011

© Rima Milaševičienė, dizainas, 2010

© Dreamstime.com, viršelio nuotrauka

© Svajonių knygos, 2012

ISBN 978-609-406-578-1

Elektroninę versiją paruošė Knygute.lt, 2013

Prologas

- Lažinuosi iš savo ferario, - Lukui pareiškė Devlinas Hadsonas cigaro dūmų, broliškos konkurencijos ir brangaus alkoholio aromato persmelktame kambaryje.

- Tu jį pardavei, - atsakė Lukas, ramiai maišydamas kortas. - Statau savo dvidešimt penkerių metų senumo škotišką viskį.

- Nesileiskime į smulkmenas, - burbtelėjo Devlinas, tarp lūpų suspausdamas cigarą. - Tęsiu, bet nestatau.

- Matyti, gavai sumautas kortas, - nenusileido Lukas.

Maksas Hadsonas gurkštelėjo viskio.

- Aš susilaikau.

Džekas Hadsonas, jų pusbrolis, nusikeikė.

- Jis nekalbus. Vadinasi, nusiteikęs smogti iš peties.

Džekas puikiai išmanė žmonių psichologiją, bet Lukas žinojo, kad Maksas sugeba blefuoti ne blogiau už kitus, net jei tai darydavo ramiai.

- Kaip tik tuo jis ir trokšta jus įtikinti.

Maksas pašnairavo į Luką.

- Tavo viešųjų ryšių psichologija visai susuko tau smegenis.

- Norėtum, - atrėžė Lukas. - Pats matau silpnąsias vietas ir paprastai suvokiu, kai kas nors rengiasi mane apmulkinti.

Džeko žvilgsnis nukrypo nuo Luko prie Makso.

- Priimu tavo viskį ir pridėdu savo butelį tekielos, - tarė jis.

- Išgersime į tavo sveikatą, - sutiko Lukas.

- Užsičiaupk, - burbtelėjo Maksas.

Devlinas tik suurzgė.

Suskambėjo Luko mobilusis telefonas, ir žaidimas nutrūko.

- O ne. Ar tik ne dar viena tavo jaunoji mergužėlė? - paklausė Džekas.

- Jis visada renkasi jaunesnes, - pritarė Maksas.

- Nes vyresnės - protingesnės, - pridūrė Devlas.

- Lukas Hadsonas, - atsiliepė jis.

- Tai pareigūnas Volkeris iš Los Andželo policijos. Skambinu panelės Nikės Makord vardu. Jai pateikti kaltinimai dėl vairavimo apsvaigus,

ir ji paprašė paskambinti jums. – Vyriškis atsi-
krenkštė. – Šiuo metu ji ne pačios geriausios
būklės.

Lukas pašoko.

– Kur ją vežate?

Pareigūnas pasakė adresą.

– Pone, ji vairavo prieš eismą vienos krypties
gatvėje ir vos nepartrenkė šeimos, grįžtančios
iš Disneilendo.

Lukas ranka persibraukė plaukus ir papurtė
galvą.

– Atvyksiu kaip įmanoma greičiau, – tarė jis ir
baigė pokalbį. – Atleiskit. Nikė Makord. Priva-
lau važiuoti.

– Vairavo išgėrusi, ar ne? – pasiteiravo Dev-
linas.

Lukas linktelėjo.

– Po galais, – nusikeikė Maksas. – Ką darysi-
me dėl *Laukiamojo* reklamos? Nikė kitą savaitę
turėjo pradėti viešųjų ryšių kampaniją.

– O, kad dirbtum su jos seserimi Gvena, – įsi-
terpė Maksas. – Girdėjau, kad ji – tikra profesio-
nalinė.

– Išskyrus tą faktą, kad per paskutinį filmą
paliko savo vyrą kapanotis kaip išmano, – pri-
dūrė Devlinas.

- Kalbant apie Piterį Horiganą, niekada negali žinoti, kiek tame tiesos ar melo.

Lukas jautė, kaip bjūra nuotaika.

- Dabar man teks pačiam kurti visokias pasakautes.

- Tu - šeimos problemų sprendėjas, - tarė Devlinas. - Lėk daryti tai, ką sugebi geriausiai.

Pirmas skyrius

- Aš - Lukas Hadsonas. Tavo sesuo Nikė pateko į avariją.

Gvenos Makord širdis nusirito į kulnus, kai ji nužvelgė aukštą patrauklų vyrą skvarbiomis mėlynomis akimis, stovintį jos priebutyje. Ją suėmė tokia panika, kad vargiai girdėjo savo auksaspalvio labradoro lojimą.

- Jai viskas gerai? Ar ji... - Pati blogiausia mintis užgniaužė jai balsą ir atėmė amą.

- Ji gyva, - patikino vyriškis ir linktelėjo durų pusėn. - Ar galėčiau užteiti?

- Taip, žinoma, - atsakė Gvena, užkišo plaukų sruogą už ausies ir žengtelėjo į šalį traukdama Džunę, savo šunį, nuo tarpdurio. Nors ir susisielojo dėl Nikės, jai vis tiek pro akis ne-

prasprūdo vyriškio ūgis ir platūs pečiai. Nuo jo dvelkė brangaus odinio švarko ir vyriškumo aromatas. Gvena dirstelėjo už nugaros ir pamatė visureigi, kuriuo jis atvažiavo į rančą. Kad vienos įtakingiausių Holivudo šeimų, Hadsonų, narys asmeniškai atvyktų pas ją į Montaną, turėjo įvykti kažkas pasibaisėtino.

Gvenai iš baimės sutraukė skrandį.

- Būk geras, netylėk ir pasakyk. Ji ligoninėje?

- Ne, paguldėme ją į reabilitacijos kliniką, - atsakė Lukas, įsiremęs rankomis į klubus. - Ji buvo suimta už vairavimą išgėrus. Važiavo prieš eismą vienpusio eismo gatve. Policija nustatė, kad trisdešimt mylių viršijo leistiną greitį. Ji tik per plauką nesirėžė į keturių asmenų šeimą, grįžtančią iš Disneilendo.

- Dieve mano, - išspaudė Gvena jausdama, kaip kraujas sustingsta gyslose. Ją apėmė šleikštulį keliantis svaigulys, kojos sulinko. Stiprios Luko rankos sugavo ją ir priglaudė prie krūtinės.

Jis įdėmiai tyrinėjo jos akis.

- Norėtum prisėsti?

Gvena linktelėjo.

- Manau, kad taip, - sutiko ji, o Lukas nuvedė prie minkštos sofos svetainėje, priekinėje jos

rančos kotedžo dalyje.

- Kur virtuvė? Atnešiu tau vandens.

- Koridoriumi tiesiai, iki galo, - atsakė Gvena rankomis suėmusi galvą ir pliekdama pati save. O kad būtų privertusi Nikę jos paklausti! Kelis kartus meldė seserį liautis palaidai gyvenus, tačiau Nikė jos nepaisė. Jaunesnioji sesutė buvo pasiryžusi vienaip ar kitaip išgarsėti, ir paskutiniu metu daugiau dėmesio buvo skiriama Nikės šėliojimams, o ne aktoriniams sugebėjimams.

Lukas grįžo su stikline vandens ir papurtė galvą, kai Gvena ėmė stotis.

- Tu vis dar išbalusi, - pasakė jis.

Ji gurkštelėjo vandens ir trūkšmingai įkvėpė.

- Privalau pas ją važiuoti.

- Negali, - paprieštaravo jis. - Niekam ne-leista jos matyti detoksikacijos laikotarpiu.

Gvena įsistebeilijo į Luką.

- Net šeimos nariams?

- Niekam, - pakartojo jis. - Tokia buvo tos reabilitacijos klinikos priėmimo sąlyga. Įstaiga garsėja puikiais išgijimo rodikliais.

Neįstengdama daugiau nusėdėti, Gvena atsi-stojo.

- Aš mėginau priversti ją sustoti. Pavyko įti-

kinti kelioms dienoms atvažiuoti į rančą. Tikėjau, kad grynas oras, ramybė ir buvimas kuo toliau nuo vakarėlių šėlsmo padės. Bet jos draugai nuolatos skambindavo ir siūsdavo žinutes. Nikė neištvėrė ir iškeliavo anksčiau. Priverčiau ją prisiekti, kad bus atsargesnė.

- Dabar ji gaus pagalbą, kurios reikia.

Gvena tramdė akis užplūdusias ašaras.

- Jaučiuosi tokia nevykėlė. Man reikėjo...

Lukas apglėbė ją per pečius.

- Ji - suaugusi moteris, galinti priimti savo sprendimus - teisingus arba klaidingus. Negali jos kontroliuoti.

Gvena suvokė, kad Lukas teisus. Būtų pasakiusi tą patį atsidūrusiam panašioje padėtyje, vis dėlto tai nesumažino ją gniaužiančio kaltės ir bejėgiškumo jausmo.

Giliai įkvėpusi pajuto netikėtą dėkingumą Hadsonams. Jie nugabeno seserį į saugią vietą.

- Labai dėkoju, kad pasirūpinai Nike. Būčiau norėjusi būti šalia, bet gerai, kad ja rūpinamasi. Viskas galėjo baigtis daug liūdniau.

Lėtai linktelėjęs ir ilgai, mąsliai į ją pažvelgęs, Lukas atsakė:

- Visi nori, kad Nikė pasveiktų. Bėda ta, kad tai įvyko lemiamu *Hadsonų filmams* metu. Ni-

kē turējo ruoštis reklamuoti *Laukiamąjį*. Tai, kad ji – rehabilitacijos klinikoje, gali pakenkti filmo įvaizdžiui spaudoje ir visuomenėje.

Gvena iš savo aktorystės metų prisiminė įsipareigojimus viešiesiems ryšiams. Nors ir atsisakė perspektyvios aktorės karjeros ir gyvenimo Holivude, būtų reikėję amnezijos priepuolio, kad pamirštų alinamas reklamos filmų kampanijas: interviu žurnalams, pramoginės ir naujienų laidos, vieši pasirodymai.

– Sudėtinga, – pripažino ji ir truktelėjo pečiais. – Tačiau kol Nikė rehabilitacijoje, nieko negalima pakeisti.

Lukas taip tvirtai atrėmė Gvenos žvilgsnį, kad ji pasijuto nesmagiai.

– Nesutinku, – tarė jis aksominiu balsu, bet ryžtingai. – Šiuo atveju būtina atitraukti spaudos dėmesį. Praėjusią naktį, pasirūpinę Nike, surengėme skubų susitikimą ir radome sprendimą.

Gvena vėl gūžtelėjo pečiais abejodama, ar jai būtina tai žinoti. Jos rūpestis – Nikė, o ne *Hadsonų filmai*.

– Džiugu girdėti.

Lukas ironiškai šyptelėjo.

– Dar pažiūrėsim. – Jis surimtėjo. – Norėdami

atitraukti dėmesį nuo Nikės, vakar paskelbėme pranešimą spaudai. Pranešėme, kad mudu esame susižadėję.

Gveną ištiko šokas. Ji dėbsojo į Luką neištengdama patikėti. Tada sumirksėjo ir papurtė galvą. Tikriausiai neteisingai išgirdo.

– Ką pasakei?

– Spauda mano, kad mudu esame susižadėję ir susituoksime.

Gvena dar stipriau papurtė galvą.

– Tikrai ne. Aš tavęs net nepažįstu. Aš *nenori* tavęs pažinti, – pridūrė ji pabrėžtinai. – Viena priežasčių, kodėl palikau Holivudą, kad pabėgčiau nuo nepalaujamo viešųjų ryšių teroro. Joks...

– Jau paskelbta, – tvirtai tarė Lukas. – Jei nenori, kad sesers reputacija būtų maišoma su žemėmis, sutiksi bendradarbiauti.

Šaltas Luko balsas užgavo Gveną. Ji dar kartelį žvilgtelėjo jam į akis, ir sudrebėjo.

– Skamba beveik kaip šantažas, – išrėžė ji.

– Vadink kaip nori, – atsakė Lukas. – Išmanau savo darbą, bet stebuklų nedarau. Tavo sesuo užvirė šią košę, ir kažkam reikia ją išsrėbti. Niekam nebus geriau, jei dėl jos brandos ir drausmės stokos leisime žlugti *Laukiamajam*

ir, žinoma, jai.

Gvena stojo ginti sesers.

- Nenučiuoti, kiek Nikei teko patirti. Kai mūsų tėvai išsiskyrė, jai buvo labai sunku. Liko kone našlaitė - tiek dėmesio tėvai jai teskyrė. Visą tą laiką ji kovoja su skyrybų padariniais.

- Tam yra psichoterapija, - atkirto Lukas. - Niekieno gyvenimas nėra tobulas. Reikia suaugti ir priimti atsakomybę už tai, kas esi ir ko nori. Nikė to laiku nesuprato.

Net jeigu Luko žodžiuose ir buvo lašas tiesos, Gvena nesiruošė taikstyti su jo šaltumu.

- Lengva sakyti, kad niekieno gyvenimas nėra tobulas. Numanau, taviškis buvo beveik toks. Tobulieji galingieji Hadsonai.

Lukas vyptelėjo.

- Kad mes tobuli ir galingi, manai tik todėl, kad aš pasidarbavau su spauda. Lygiai tą patį dabar darau su šiuo filmu ir tavo sesute.

Na, žinoma, jos sesuo - tik nepageidautinas priedas. Gvena įsiuto.

- Puikus bandymas, bet nemanau, kad tai padės. Nes nesu įdomi, - paprieštaravo ji. - Nesisukioju Holivude. Paparacų manymu, ramiai ir nuobodžiai gyvenu gelbėdama arklius savo dėdės rančioje. Ir kaip tik taip ketinu gy-

venti ir toliau.

- Pakartosiu, kad klysti. Tu buvai numylėtinė. Moterys troško būti tokios gražios ir stiprios. Vyrai tavęs geidė. Paskutinis tavo filmas pasirodė prieš metus, o kai po dviejų savaitių jis išeis vaizdadiskio formatu, pirmas perkamiausių sąrašuose.

Gvena tyliai nusikeikė.

- Taigi, kalbant viešųjų ryšių terminais, aš esu mėnesio sensacija, - tarė ji ir pajuto, kad Luko sumanymas suveržia ją it tramdomieji marškiniai. - Vis tiek nieko neišeis. Aš turiu rančą.

- Nutarta, kad kurį laiką aš čia pasisvečiuosiu. Tada, po kelių savaitių, mes įspūdingai pasirodysime Los Andžele.

Gvenai pasidarė silpna.

- Aš net trims sekundėms nesugebėsiu apsimesti tave dievinančia sužadėtine.

- Laimėjai *Auksinį gaublį* ir buvai nominuota *Oskarui*. Tai bus vieni juokai.

- Juokai, - pakartojo Gvena dvejodama. - Tas pat, lyg būčiau susižadėjusi su pačiu velniu. Buvau ištekėjusi už vyro, kuriam manęs reikėjo tik dėl... - Ji nutilo. Vis dar buvo skausminga prisiminti. - Aš negaliu daugiau apsimitinėti....